

manden til at komme til et andet Resultat. Er man altsaa ængstelig for, at en saadan Afgjørelse hyppig her kunde indtræde, beels paa Grund af Genfibighed og beels af Mangel paa Opfattelse, saa er det man har villet give Parterne Anledning til at forsøge en ny Afgjørelse; der sammensættes da en Commission, der sammensættes af 4 Voldgiftsmænd, af hvilke hver Part vælger 2, og en Opmand; men denne Commission begynder ikke Overveelsen fra først af, der foreligger den en Afgjørelse, og det er den, den har at gjøre til Gjenstand for Undersøgelse; den træder ikke ind som en juridisk Domstol og afgjør Sagen efter de almindelige Regler for en Afgjørelse ved Domstolene, men den indtræder som en Art Handelsret. Det er det igrunder, som dette Overvoldgiftssyn bliver, og det kommer ved Medlemmernes Kjendskab til de særlige Forhold til en Afgjørelse, hvor paa der stoles mere, efter som den skeer med 3 Stemmer imod 2, istedetfor at Afgjørelsen ellers skeer med 2 Stemmer imod 1. Jeg vil ikke forsvare Sagen i det Hele; det kan være, at en saadan Indretning maaskee ikke har Nødvendighed; men naar det er blevet gjort gjældende som Noget, man sætter særdeles Priis paa og man kun havde at vælge imellem at gaae til denne Instants eller at gjøre Sagen meget vidtløftig, nemlig at faae en Afgjørelse fremkaldt ved at lade Sagen gaae til Domstolene, saa foretrækker jeg for mit Vedkommende her, som i alle de Sager, der saa at sige have med det daglige Liv, at gjøre en Handelsret, frigjort for de Lovbundne Beviser, for Domstole, bundne ved disse Beviser. Det er det, der bringer mig til at stemme derfor. Det kan gjerne være, at man havde gjort meget rigtige i at sige, at den første Voldgift skal indtræde med 2 valgte Voldgiftsmænd for hver af Parterne og en Opmand; imen da man fra flere Sider sætter Priis paa at have et Instantsystem, at have to forskjellige Instants, saa troer jeg ikke, deri kan ligge nogen Vanskelighed. Det er noget Nødt, det er ganske vist, men fordi det er Nødt, derfor er det ikke sagt, at det er noget Urigtigt, og endnu mindre, at det er noget Uaadeligt.

Klein: Jeg maa dog tillade mig nogle Ord med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører

ansførte, thi han besynder sig aabenbart, saa forekommer det mig, i en Bildeelse. Her er ikke Tale om Noget, der skulde kunne sættes i Klasse med en Afgjørelse ved en Handelsret i Modsetning til en Afgjørelse ved en juridisk Domstol; Domstolene have aldeles Intet at bestille med det, der er Tale om. Sammenhængen er den, at nu indmeldes der et Par Synsmænd af Retten, fordi Synsmænd i Almindelighed indmeldes af den. Nu opstiller man istedet derfor Noget, som man kalder for Voldgiftsmænd, med en Opmand, og dernæst faaer man, istedetfor et Overlyn eller Overfjøn, hvad man nu vil kalde det, en Overvoldgiftscommission, ligeledes med en Opmand. Det, jeg har talt imod, er slet ikke det, om man vil indføre den Forandring, at de Mænd, der skulle afgjøre Erstatningspørgsmaalet, vælges af Parterne istedetfor som nu af Retten; dersom man mener, at Sagen fremmes ved, at de blive indmeldte paa denne Maade, saa kan man meget gjerne gjøre det; men hvad jeg har sagt, det er, at det er aldeles stridende imod de hidtil gjængse Forestillinger om Begrebet Voldgiftsmænd, saaledes som man her vil ordne Sagen, og at det er en Modsigelse at indføre Voldgiftsmænd med Opmand og ved Siden deraf en Overvoldgiftsmændscommission med Opmand. Det er kun det, jeg har tilladt mig at bemærke. Voldgiftsmænd ere som sagt Mænd, der ifølge Overeenskomst imellem Parterne skulle søge endelig at afgjøre Sagen, og det ligger i Begrebet Voldgiftskjendelse, at den, hvad enten den kommer istand ved Voldgiftsmændenes Enighed, eller kun ved Tilfældelsen af en Opmand, maa være endelig. Vil man ikke have en saadan endelig Afgjørelse, vil man forbeholde sig et Overfjøn, eller hvad man nu vil kalde det, saa kan man meget gjerne gjøre det, men saa maa man ikke kalde dem Voldgiftsmænd og ikke indbringe Begrebet Opmand; man kan saa sige, at Sagen i Ite Instants afgjøres af 3 Synsmænd, af hvilke enhver af Parterne vælger 1, og en eller anden Autoritet, hvem man nu vil tage dertil, vælger den 3die, og at der, hvis Parterne ikke ere fornøiede med den Afgjørelse, som disse 3 Mænd komme til, skal finde et Overfjøn Sted, saaledes at enhver af